

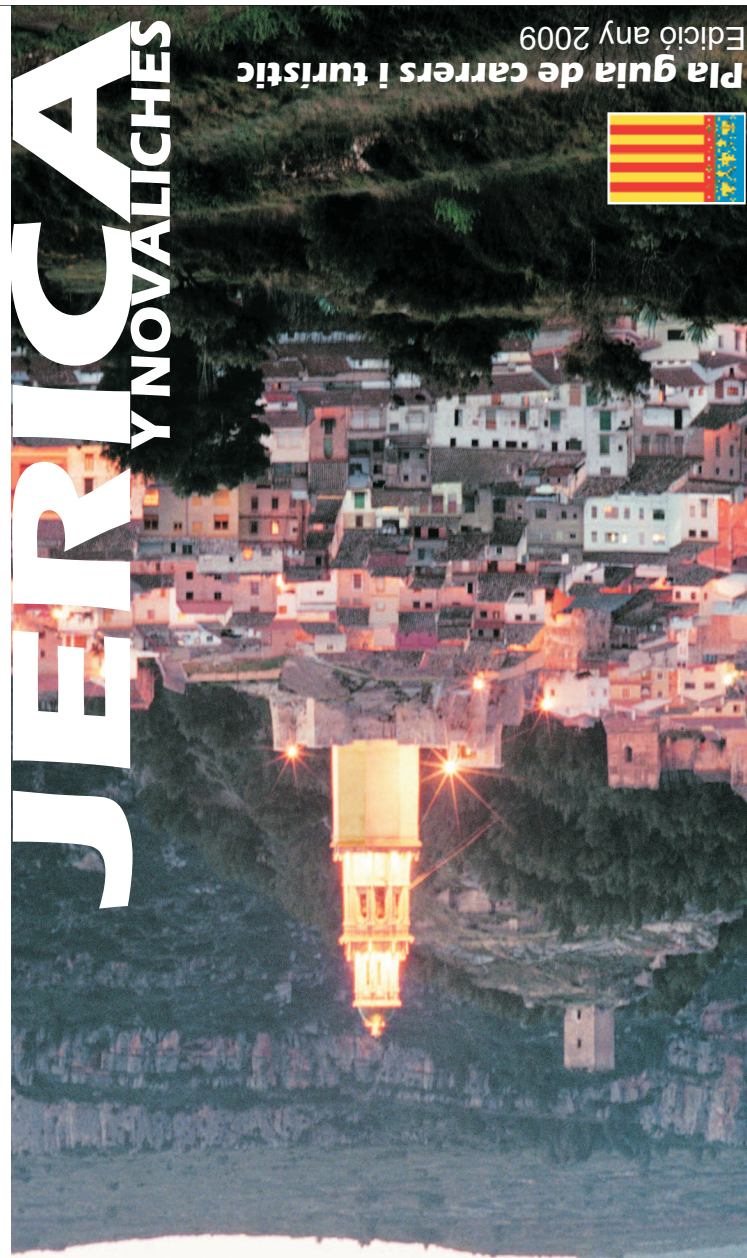
PUNTOS DE INTERES

- 1.- Torre del Homenaje (Torreta)
- 2.- Recinto del Castillo
- 3.- Ermita de San Roque
- 4.- Torre Mudéjar de las Campanas
- 5.- Portillo de San Roque
- 6.- Portal de la Sala
- 7.- Portal de San Juan y Torre del Reloj
- 8.- Torreón en Plaza de San Juan
- 9.- Casa de la Cultura Oficina de Turismo
- 10.- Centro Socio Cultural "El Socós"
- 11.- Portal de San Joaquín y Santa Ana (Puerta de Teruel)
- 12.- Fuente de Santa Agueda
- 13.- Ayuntamiento Museo Municipal
- 14.- Arco de la Rocha del Hospital Centro de Entidades Públicas Hogar del Jubilado Correos
- 15.- Iglesia de la Sangre de Cristo
- 16.- Iglesia Parroquial de Santa Agueda Museo Parroquial
- 17.- Cementerio Municipal
- 18.- Cooperativa Agrícola "La Divina Pastora"
- 19.- Farmacia
- 20.- Centro Médico
- 21.- Estación Ferrocarriil
- 22.- El Calvario
- 23.- Zona de Mercado
- 24.- La Cruz de Capuchinos
- 25.- Ermita de Nuestra Señora de Loreto
- 26.- Polideportivo
- 27.- Ermita de la Virgen de los Desamparados
- 28.- Colegio Rural Agrupado
- 29.- (Novaliches) Iglesia de San Miguel Central Cultural
- 30.- Frontón (Novaliches)

→ Ruta turística Casco Histórico

⋯ Via Verde Ojos Negros

● Fuentes

JÈRICA
Y NOVALICHES

Si bé els orígens de Jèrica es remunten al Neolític, no és fins al període ibèric quan es coneix amb exactitud una sèrie d'assenyaments tant en el nucli urbà com en la contornada. La romanització serà un de les èpoques de major esplendor de Jèrica. Això es pot comprovar per la magnífica col·lecció epigràfica existent en el Museu Municipal. Durant l'era musulmana, més concretament en el segle XII, apareixen cites àrabs que l'anomenen amb l'expressió Sharīqa, coneguda també com galat al-ash-raf o castell dels Jarifes. El 1098 és conquistada pel Cid, però no és fins al 5 de febrer del 1235 quan és conquistada definitivament per les tropes de Jaume I. A la mort de la reina Na Violant, Jaume I d'Aragó va prometre matrimoni a Na Teresa Gil de Vidaurte (Vidaura) amb qui mantenia una relació amorosa. El 9 de maig del 1255 li va donar el castell de Jèrica i els seus termes per a ella i els fills que poguera haver d'ambdós. Així doncs, es crea el Senyoriu de Jèrica. Al final, el Rei no va complir la seua promesa, mai la va reconèixer com a esposa ni com a reina, no obstant això sí que va legitimar els seus fills Jaime de Jèrica i Pedro d'Ayerbe que van formar part en la línia successòria al tron. El 1369 mor Alfonso de Jèrica sense deixar descendència. La Vila torna a les mans de la Corona i el 1372 es crea el Comtat de Jèrica, sent investit Comte l'Infant D. Martín. El 1431, l'Infant D. Juan la ven de manera il·legal a Francisco Zarzuela. Van ser mals temps per a la població que va patir un govern tíra. El 1479 la gent de Jèrica, després de conversacions amb Fernando d'Aragó, aconseguí novament la incorporació a la Corona. Però una altra vegada, el 1537, la Vila és donada. Esta vegada Carlos I ho farà al Duc de Calàbria, i este, a la seua mort, als Monjos de Sant Miquel dels Reis. El 1564 és plenament incorporada al domini Real. El 1570 s'assenyen en la població la Comunitat d'Agustins i el 1619 ho fan la de Caputxins. El 1622 s'acaben les obres de la Torre Mudéjar. Després de finalitzar les Guerres Carlines, Manuel Pavía va rebre el títol de Marqués de Novalliches. En l'actualitat, Jèrica està immersa en un procés de recuperació de la seua història i del seu patrimoni.

Síntesi Històrica

Ayuntamiento de Jèrica

Punts d'Interés

1.- Torre de l'Homenatge.

Coneguda com la "Torreta", de planta quadrada construïda amb carreus de pedra, arc d'entrada de mig punt i amb indicis d'un pis superior.

2.- Recinto del Castillo.

Enclavat en la part alta de la població, s'han trobat restes de ceràmica ibèrica, romana i se sap amb certesa habitat des d'època àrab. Ascendint cap a la cima podem trobar restes d'antigues edificacions, fortificacions i, fins i tot, una església. La majoria de les dites edificacions són d'època medieval.

3.- Ermita de San Roque.

L'última línia d'edificació del Castillo tanca l'actual Ermita de San Roque (abans Santa Àgueda la Antigua). El torreó que queda als seus peus és part de l'antic castell àrab. L'Ermita comença a edificar-se arran de la Reconquesta cristiana i es pot contemplar en ella un cos construït en l'estil denominat "Gòtic de Reconquista" i la capçalera, d'estil gòtic inicial. La importància d'esta ermita residix en el fet de poder contemplar en ella el pas de l'Art Àrab al Gòtic.

4.- Torre de la Alcudia

La torre de les campanes és el monument símbol de la Vila.

El 24 d'agost del 1614, el Consell de la Vila acorda "...Que por cuanto en la torre donde están las campanas, por estar tan ahogada, de tal suerte que de media villa hacia la plaza y calle de Nuestra Señora del Loreto, casi no se oyen las campanas para poder ir a oír los Oficios divinos a la Iglesia Mayor, y animándose todos los vezinos y ofreciéndose que de propios pagarán, sin que pague la Villa nada, para que las campanas se manden a la Torre de la Alcudia, así por el gasto de obrar y poner la torre en perfición, como del gasto de subir las campanas... determinaron que se haga dicho campanario en dicha torre y se venda el Viejo...", així doncs el 23 de desembre del 1622 es finalitza l'obra del nou campanar.

Consta de tres cossos octogonals.

El primer cos és suposadament d'origen romà. Es coneix documentalment des de l'any 713 com "Torre de la

Alcudia". Actualment està dividit en quatre dependències i a tres d'elles es té accés per l'escala de principal. El primer té accés propi i es comunica a través d'una escala amb el segon.

El segon cos està subdividit en dos. En el primer es troba el mecanisme de l'antic rellotge. El segon conté les campanes, ubicades en unes obertures en arcs de mig punt. No és només exemple únic en la seua classe per terres valencianes, sinó també un dels últims d'este art i, sobretot, que no va ser projectada ni realitzada per mudéjars o moriscos.

5.- Portillo de San Roque

Corresponent al segon cinturó de la muralla, més coneguda com "Muralla de Mitja Vila". Este cinturó s'edifica en el segle XIV.

6.- Portal de La Sala

De planta quadrada, probablement va albergar la sala on es reunia el Consell de la Vila.

7.- Portal de San Juan

Conegut com "Torre del Reloj". De planta circular, en un atre temps campanar de la població, abans de l'edificació de la Torre Mudéjar.

10.- Iglesia del Convento del Socós

El Convent d'Agustins del Socós va ser edificat en el segle XVII extramurs de la població. L'única cosa que queda d'ell és l'església, que, en la Guerra Civil, va ser saquejada i parcialment destruïda. Es va restaurar en 2007 i actualment és el Centre Sociocultural "El Socós"

11.- Portal de San Joaquín y Santa Ana

Pertanyent al tercer cinturó de la muralla, se li coneix d'antany per "Portal de Teruel", és una antiga via d'accés principal a la població.

14.- Arco de la Rocha de l'Hospital

El seu nom es deu al fet que al seu costat es trobava l'antic hospital de la població. Va ser mutilat per a donar major amplitud al carrer al passar al seu costat l'antiga carretera.

15.- Iglesia de la Sangre de Cristo

Antigament de San Jorge. Construïda probablement en època medieval i reformada en el segle XVII en estil Barroc. Alberga la imatge del Patró de la Vila, el Crist de la Sang. La seua planta presenta una sola nau amb quatre trams. L'Altar Major correspon a una reforma posterior en estil Neoclàssic. El campanar és d'estil Mudéjar.

17.- Iglesia de Santa Àgueda

Antiga Casa Palau de Martí l'Humà. Construïda inicialment en estil Gòtic quan s'abandona el culte en l'Ermita de San Roque, i reformada en el segle XVIII en estil Barroc. És de cinc trams i la nau central s'obri en capelles laterals a un costat i a l'altre. Als peus se situa la Capilla de la Comunió (mitjan del segle XVIII). L'Altar Major que hui veiem és una còpia realitzada per la Direcció General de Regions Devastades al finalitzar la Guerra Civil del que existia amb anterioritat. La decoració de la volta que tanca este tram sí que és l'original de la reforma barroca. La fatxada d'esta església es data l'any 1749 i pertany al conjunt de fatxadades – retaule.

26 Ermita de la Virgen del Loreto

Xicoteta ermita que en el segle XVII va formar part d'un hospital.

A més d'esta relació de llocs i monuments emblemàtics de la Vila, hi ha molts altres de no menys importància, com les Fonts de Santa Àgueda de 1770 (12) i de la Puríssima (situada en la pujada a la Plaza del Hermano. Mariano Rodríguez) o la Cruz Cubierta, del segle XV, i el Puente del Obispo Muñatones, situats als afores de Jèrica, en l'antic Camino Real.

Destaquem el Paseo de las Fuentes, on podem menjar a l'ombra dels seus arbres o en la zona de restaurant i beure aigua de fonts com la de Randurías.

Junt amb el parc, el Poliesportiu Municipal, amb les seues piscines, pista de frontenis i camp de futbol. D'altra banda, podem acostar-nos fins al Pantà del Regajo, fer senderisme o cicloturisme pels camí del seu terme sense oblidar-nos de la Vía Verde de Ojos Negros o practicar l'escalada.

